

De koper bestaat niet

Waarom klimaattechnologie niet vastloopt op techniek maar op vraag

In één oogopslag

Twee takken van klimaattechnologie die niets met elkaar te maken hebben, vertonen exact dezelfde vorm. Bij koolstofverwijdering nam één onderneming, Microsoft, op 13 april 2026 78,5% van alle bekendgemaakte gecontracteerde tonnen voor haar rekening, en van de bedrijven die privaat kapitaal ophaalden heeft 12% ooit een ton laten schrappen. Bij waterstof kromp de aangekondigde productie voor 2030 in twee jaar van 49 naar 27 miljoen ton per jaar, terwijl de vaste afnamecontracten samen minder dan 2 miljoen ton dekken: ongeveer 5% van wat de aankondigingen beloofden. In allebei de gevallen steeg de investering terwijl de pijplijn kromp, wat betekent dat kapitaal het knelpunt niet is en techniek evenmin. Er is geen koper. Sinds 2026 verschuift het beleid daarom van steun aan producenten naar het verplichten van vraag, en de eerste rekening daarvoor valt pas in september 2027.

78,5%

Aandeel van één onderneming in alle bekendgemaakte gecontracteerde tonnen duurzame koolstofverwijdering, stand 13 april 2026 (CDR.fyi)

Vooraf

Klimaattechnologie wordt bijna altijd besproken als een technologievraagstuk. Werkt de elektrolyser, daalt de kostcurve, houdt de opslag duizend jaar. Dit rapport gaat over de mogelijkheid dat die vragen de verkeerde zijn, en dat de bindende beperking ergens anders zit: aan de andere kant van de transactie, bij iemand die zou moeten betalen en niet bestaat.

De aanleiding is dat er intussen genoeg tijd verstreken is om te meten. Klimaattechnologie leeft van aankondigingen, en een aankondiging is pas te beoordelen als de datum erin voorbij is. Voor dit rapport is gekeken naar de Global Hydrogen Reviews van de International Energy Agency uit 2025 en 2026, naar de marktrapportage van CDR.fyi over duurzame koolstofverwijdering, naar de prijzenquête van CDR.fyi met OPIS, en naar de teksten en data van het Europese koolstofgrenscorrectiemechanisme. Waar een cijfer uit een aangifte van een bedrijf komt in plaats van uit een meting, staat dat erbij.

De inhoud geldt op 17 juli 2026. De cijfers in dit rapport veranderen per kwartaal en de belangrijkste beleidsdata liggen in 2027.

Venture Campus

01 Twee sectoren, dezelfde vorm

Waterstof en koolstofverwijdering hebben weinig gemeen. De ene is een molecuul dat al een eeuw industrieel geproduceerd wordt en dat schoner moet; de andere is een dienst die niets fysieks oplevert en die twintig jaar geleden niet bestond. De ene vraagt gigawatts en pijpleidingen; de andere vraagt biomassa, gesteente of ventilatoren. Zij delen geen leverancier, geen norm, geen toezichthouder en geen klant.

Toch tekenen hun cijfers dezelfde figuur. In beide sectoren staat een groot getal aan aankondigingen tegenover een klein getal aan geleverde eenheden. In beide sectoren is de investering de afgelopen twee jaar gestegen terwijl de pijplijn kromp. En in beide sectoren wijst de meest recente analyse van de sector zelf naar dezelfde oorzaak: er zijn te weinig partijen die zich verbinden om het product af te nemen.

Het product is niet beter voor de koper. Het is beter voor iedereen samen, en dat is een andere zin met andere gevolgen.

Dat is geen toeval en het is ook geen samenzwering. Het is wat er gebeurt bij een product dat een externe kost internaliseert. Een elektrolyser maakt waterstof die duurder is dan waterstof uit aardgas; het verschil is precies de vermeden uitstoot. Een verwijderde ton koolstofdioxide levert de koper niets op behalve de vermeden schade. In beide gevallen is het product niet beter voor de koper. Het is beter voor iedereen samen, en dat is een andere zin met andere gevolgen.

Voor een markt betekent dat iets ongemakkelijks: er is geen natuurlijke koper. De vraag moet gemaakt worden, door een prijs op de externe kost of door een verplichting, en tot dat gebeurt hangt de hele sector aan partijen die vrijwillig meer betalen dan zij moeten. Dat kunnen bedrijven zijn met een klimaatdoelstelling, overheden met een programma, of één onderneming met een balans en een belofte.

De rest van dit rapport zet de twee reeksen naast elkaar en kijkt daarna naar het instrument dat dit in Europa zou moeten oplossen. De volgorde is met opzet: eerst de cijfers, dan de verklaring, dan de vraag of het beleid de goede kant op beweegt.

Bron: International Energy Agency, Global Hydrogen Review 2025 en Global Hydrogen Review 2026 · CDR.fyi, Durable CDR Market Update, gepresenteerd op Carbon Unbound East Coast, New York, 19 mei 2026

02 Waterstof: van 49 naar 27

De International Energy Agency publiceert jaarlijks een overzicht van elk aangekondigd project voor koolstofarme waterstof ter wereld, met de potentiële productie in 2030 als maatstaf. Die reeks is het beste beschikbare beeld van wat de sector belooft, en zij daalt nu twee jaar op rij. In de Global Hydrogen Review 2024 stond de potentiële productie voor 2030 op 49 miljoen ton per jaar. In de editie 2025 was dat 37 miljoen ton. In de editie 2026 is het 27 miljoen ton.

Dat is bijna een halvering in twee jaar, en de oorzaak is een combinatie van annuleringen, projecten die tijdelijk stilliggen en vertragingen die de oplevering voorbij 2030 duwen. Meer dan 80% van de daling zit bij projecten op basis van elektrolyse, dus bij groene waterstof, waar volgens de IEA gestegen kapitaalkosten en hoge elektriciteitsprijzen de meerkost voor veel ontwikkelaars onhaalbaar maakten. De IEA merkt op dat meer dan 100 gigawatt aan aangekondigde elektrolysecapaciteit elke kans verliest om in 2030 te draaien als er niet vóór eind 2027 een investeringsbeslissing valt.

Wat er wel staat, is klein en het groeit traag. De vastgelegde productie steeg met 3% tot 4,3 miljoen ton per 2030, en zij kan boven de 6 miljoen ton uitkomen als projecten met een sterke kans op werking vóór 2030 in 2026 of 2027 een investeringsbeslissing halen. Nieuwe investeringsbeslissingen zakten in 2025 onder 0,8 miljoen ton per jaar, na twee jaar rond 1 miljoen ton. In de editie 2025 rekende de IEA voor dat projecten met een investeringsbeslissing 9% van de hele pijplijn tot 2030 vertegenwoordigden.

De verhouding tot de bestaande markt zet dat in perspectief. De wereld gebruikte in 2024 ongeveer 100 miljoen ton waterstof. Koolstofarme waterstof haalde in 2025 ongeveer 1 miljoen ton en blijft daarmee onder 1% van de wereldproductie, ondanks een verdubbeling sinds 2020. Het gebruik in raffinaderijen en staalfabrieken, de sectoren die het volgens elk scenario het hardst nodig hebben, is vrijwel onbestaand.

De verleiding is groot om daar een verhaal over een geknapte zeepbel van te maken, en de IEA weigert dat expliciet. Zij wijst erop dat de vroege fase van een technologie doorgaans afwisselend sterke en trage perioden kent, dat sinds 2020 meer dan tweehonderd productieprojecten een investeringsbeslissing haalden waar er toen slechts een handvol demonstraties waren, en dat de grootste elektrolyser ging van 30 megawatt in 2021 naar een project van 500 megawatt dat in 2025 in China in bedrijf werd genomen. Er gebeurt dus wel degelijk iets. Alleen niet wat er beloofd was.

Bron: International Energy Agency, Global Hydrogen Review 2026, hoofdstuk Production, gepubliceerd juni 2026 · International Energy Agency, Global Hydrogen Review 2025, Executive Summary en Five key questions about hydrogen, september 2025 · IEA, Low-emissions hydrogen projects are set to grow strongly despite wave of cancellations and persistent challenges, nieuwsbericht

03 Het cijfer dat het verklaart

Eén zin in de Global Hydrogen Review 2025 verklaart de hele reeks uit het vorige hoofdstuk, en zij staat niet in de samenvatting. De cumulatieve vaste afnameovereenkomsten voor koolstofarme waterstof bedragen samen minder dan 2 miljoen ton per jaar. Dat is ongeveer 5% van de potentiële productie die de aangekondigde projecten in 2030 zouden kunnen halen. De IEA schrijft er zelf bij dat onzekerheid over de vraag de hele sector in gevaar kan brengen, omdat producenten betrouwbare afnemers nodig hebben om grote investeringen te verantwoorden.

Zet die 5% naast wat er wél gebeurde. De kapitaaluitgaven aan projecten voor koolstofarme waterstof bereikten in 2025 bijna 7 miljard dollar, bijna een verdubbeling ten opzichte van 2024, en zij zouden in 2026 richting 10 miljard dollar gaan. Investeringen in elektrolyse haalden die in koolstofafvang voorbij. De investering steeg dus terwijl de pijplijn kromp. Dat is precies het patroon dat u verwacht wanneer geld niet het knelpunt is.

De sector kon bouwen en kon financieren. De sector kon niet verkopen.

Het risicokapitaal zag dat eerder dan de rest. Durfkapitaal voor waterstof daalde in 2025 zowel absoluut als in aandeel van het energiedurfkapitaal, van een piek van 13% in 2023 naar 4% in 2025. Van dat restant ging bijna een kwart naar luchtvaart. De vroege financiers stapten uit een sector waarin de aangekondigde volumes nog altijd indrukwekkend waren, en dat is een informatief signaal.

Er zit nog een structurele reden onder. Bij een grote groep projecten hangt de zaak aan uitvoer: volgens de IEA is 80% van die projecten gericht op exportmarkten. Dat betekent dat de koper niet alleen ergens anders moet bestaan, maar ook een haven, een schip, een drager en een prijsafspraken nodig heeft. Elk van die schakels is zelf een aankondiging die op een koper wacht.

De samenvatting van dit hoofdstuk past in één regel. De sector kon bouwen, de sector kon financieren, en de sector kon niet verkopen. Vijf procent afdekking is geen tegenslag; het is het bewijs dat de kant van de transactie waar het geld vandaan moet komen nooit is opgebouwd.

5%

Aandeel van de aangekondigde waterstofproductie voor 2030 dat gedekt is door vaste afnameovereenkomsten (IEA, Global Hydrogen Review 2025)

Bron: International Energy Agency, Global Hydrogen Review 2025, Five key questions about hydrogen, september 2025 · International Energy Agency, Global Hydrogen Review 2026, Investment and innovation, juni 2026

04 Koolstofverwijdering: één koper

Duurzame koolstofverwijdering is een jongere markt en zij wordt beter gemeten, want CDR.fyi houdt elke bekendgemaakte transactie bij. Dat maakt het mogelijk een vraag te stellen die in de meeste sectoren onbeleefd zou zijn: wie koopt dit eigenlijk.

Het antwoord, met stand van 13 april 2026, is één onderneming. Microsoft staat op 36.439.157 ton, ofwel 78,5% van alle bekendgemaakte gecontracteerde tonnen. Kopers verbonden aan Frontier nemen 1.841.384 ton, ofwel 4,0%. Alle andere kopers samen, elke onderneming, elke overheid en elke luchtvaartmaatschappij ter wereld, nemen 8.167.880 ton, ofwel 17,5%. Tot nu toe hebben 259 leveranciers krediet verkocht op de vrijwillige markt.

Het meest recente kwartaal is tegelijk het beste en het duidelijkste. Het eerste kwartaal van 2026 was het grootste ooit met 2,3 miljoen gecontracteerde ton, ongeveer 560% van het eerste kwartaal van 2025. Microsoft leidde het kwartaal met één overeenkomst van 1 miljoen ton, terwijl meer dan 113 andere kopers samen 1,3 miljoen ton contracteerden. Dat laatste getal is het derde hoogste niet-Microsoftvolume ooit, en het is opgebouwd uit meer dan honderd partijen tegenover één.

Er zit één cijfer in de reeks dat de afhankelijkheid nog scherper maakt. Tussenpersonen faciliteerden 74% van de gecontracteerde tonnen in dat kwartaal, het hoogste aandeel in de gegevens van CDR.fyi. Een markt waarin drie kwart van het volume via bemiddelaars loopt, is geen markt waarin kopers en verkopers elkaar vinden.

Wat dit is, hangt af van hoe u het leest, en beide lezingen zijn verdedigbaar. U kunt zeggen dat één onderneming in haar eentje een industrie heeft opgestart die anders niet bestond, en dat is waar en het verdient krediet. U kunt ook zeggen dat een sector waarin 78,5% van de vraag bij één balans zit, geen markt is maar een klantrelatie. Wat u niet kunt zeggen, is dat de vraag breed gedragen is.

Bron: CDR.fyi, Durable CDR Demand Structure Snapshot, stand 13 april 2026 · CDR.fyi, Q1 2026 marktrapport, gepubliceerd mei 2026 · Carbon Herald, verslag van het CDR.fyi Q1 2026-rapport, 20 mei 2026

05 Gecontracteerd is niet geleverd

Naast de vraag wie koopt, staat de vraag wat er geleverd is. Dat onderscheid is in deze markt geen detail: een contract voor een verwijdering in 2032 en een ton die vandaag in de grond zit, staan in verschillende kolommen en worden in persberichten meestal als hetzelfde behandeld.

In december 2025 passeerde de markt voor het eerst 1 miljoen ton aan cumulatieve leveringen. Zet dat naast de ongeveer 46 miljoen ton die op dat moment gecontracteerd was. Het eerste kwartaal van 2026 was het op één na beste kwartaal ooit voor zowel leveringen als schrappingen, met 145.000 geleverde ton en iets meer dan 100.000 geschrapte ton, en de leveringen lagen 67% hoger dan een jaar eerder. In datzelfde kwartaal werd 2,3 miljoen ton gecontracteerd. De verhouding tussen wat beloofd wordt en wat aankomt, is ongeveer zestien tegen één.

Kopers buiten de twee grootste zijn goed voor 17% van de contracten en voor 94% van de daadwerkelijk geschrapte tonnen.

Het scherpste cijfer over die kloof komt uit de investeringsanalyse die CDR.fyi op 8 januari 2026 publiceerde. Van de bedrijven die privaat kapitaal ophaalden, heeft ongeveer 55% ooit koolstofkrediet verkocht, heeft 24% ooit tonnen geleverd, en heeft 12% ooit tonnen laten schrappen. Een meerderheid van de gefinancierde bedrijven haalde dus commerciële tractie via de verkoop van krediet; veel minder kwamen tot levering, en één op de acht tot de handeling waar het hele product om draait.

Er zit een inversie in de data die niemand verwacht had. Kopers buiten Microsoft en Frontier vertegenwoordigen 17% van de gecontracteerde tonnen, maar 90% van de geleverde tonnen en 94% van de geschrapte tonnen. De kleine kopers krijgen dus vrijwel alle echte tonnen, terwijl de grote contracten beloftes zijn voor de jaren dertig. Wie naar de nieuwskoppen kijkt, ziet de megatransacties. Wie naar het register kijkt, ziet dat de tonnen ergens anders vandaan komen.

De methodes vertellen hetzelfde verhaal vanuit de techniek. Koolstofverwijdering op basis van biomassa nam in 2025 96% van het aankoopvolume en 91% van het geleverde volume voor haar rekening, met BECCS aan kop bij de aankopen en biochar aan kop bij de leveringen. In het eerste kwartaal van 2026 was biochar goed voor ruim negen op de tien gecontracteerde ton en voor alle vijf de grootste transacties. De markt kiest niet de beste methode. Zij kiest de methode die vandaag een ton kan opleveren.

Bron: CDR.fyi, Investment Landscape in Carbon Removal 2026, 8 januari 2026 · CDR.fyi, Durable CDR Market Update, 19 mei 2026 · CDR.fyi, Q1 2026 marktrapport, mei 2026 · Carbon Herald, CDR In 2025: The Shifts And Strides That Redefined The Sector, 17 december 2025

06 Waarom de prijs het probleem niet is

De gebruikelijke verklaring voor een markt die niet aanslaat, is dat het product te duur is. Bij koolstofverwijdering is die verklaring toetsbaar, want CDR.fyi en OPIS bevragen jaarlijks kopers en leveranciers over hun prijsverwachtingen. De uitkomst van 2026 is genuanceerder dan de verklaring toelaat.

De kloof tussen wat kopers willen betalen en wat leveranciers verwachten, is versmald van gemiddeld 107 dollar per ton in 2025 naar 98 dollar per ton in 2026. Respondenten verwachten dat die kloof tegen 2030 verder daalt tot ongeveer 48 dollar per ton over de bevroegde markt. Dat is een teken dat de markt leert: partijen reageren op echte transacties, op leveringservaring en op duidelijker kostenstructuren per methode.

Tegelijk sneuvelt een getal dat jarenlang als ijkpunt diende. Honderd dollar per ton was de vuistregel voor waar koolstofverwijdering ooit zou moeten landen. De enquête van 2026 suggereert dat duurzame koolstofverwijdering tegen 2030 waarschijnlijk niet breed op honderd dollar uitkomt. Dat betekent niet dat het duurder wordt; het betekent dat de markt geen enkele klaringsprijs heeft, maar een reeks methodes met eigen kostenstructuren, risico's, doorlooptijden en aanbodbeperkingen.

Belangrijker voor dit rapport: de prijskloof verklaart de leveringskloof niet. Als prijs het knelpunt was, zou u weinig contracten zien en veel leveringen bij de contracten die er zijn. U ziet het omgekeerde: heel veel contracten en heel weinig leveringen. Er zijn kopers bereid om te betalen; de tonnen komen alleen niet.

Het kapitaal bevestigt dat. Volgens dezelfde analyse piekte het geplaatste kapitaal in 2023 en zakte het in 2024 en 2025 terug van ongewoon hoge niveaus, terwijl het aantal transacties hoog bleef. Er namen minder investeerders deel per ronde, wat past bij wat leveranciers zelf rapporteren: het is moeilijk investeerders te vinden die het technische risico en de lange horizon van duurzame koolstofverwijdering aanvaarden. Uit de antwoorden blijkt bovendien dat veel bedrijven kapitaal ophaalden om de werking in stand te houden, niet om op te schalen. Dat is een sector die overleeft op een markt die nog gemaakt moet worden.

Bron: CDR.fyi en OPIS, Durable CDR Pricing Survey, gepubliceerd 7 mei 2026 · CDR.fyi, Investment Landscape in Carbon Removal 2026, 8 januari 2026 · Carbon Herald, New Report Highlights Pricing Gap In Durable Carbon Removal Market, 8 mei 2026

07 De vraag die gemaakt moet worden

Als de diagnose klopt, dan is de beleidsconclusie onaangenaam voor een decennium aan programma's. Overheidssteun aan de productiekant financiert een aanbod waarvoor geen koper staat. Dat levert prototypes, fabrieken en aankondigingen op, en het levert geen markt op. De IEA heeft die conclusie in 2026 zelf getrokken en beveelt nu instrumenten aan die aan de vraagzijde ingrijpen: sectorale quota die een verplicht aandeel koolstofarme waterstof in raffinage en zware industrie voorschrijven, koolstofcontracten voor verschil waarbij de overheid het gat tussen de koolstofprijs en de werkelijke reductiekost bijpast, en overheidsaankopen die een startmarkt maken voor groen staal en koolstofarm cement.

Europa heeft zo een instrument al draaien, en het werkt niet via de portefeuille van de overheid maar via de grens. Het koolstofgrenscorrectiemechanisme, opgericht bij verordening (EU) 2023/956, ging op 1 januari 2026 zijn definitieve fase in, na een overgangsfase van rapportage die begon op 1 oktober 2023. Het legt een koolstofprijs op de ingebedde uitstoot van ingevoerde goederen in zes sectoren: cement, ijzer en staal, aluminium, meststoffen, elektriciteit en waterstof.

De werking is precies omgekeerd aan die van steungeld. In plaats van de schone optie goedkoper te maken, maakt zij de vuile optie duurder, en zij doet dat bij invoer zodat een Europese producent zijn markt niet verliest aan iemand die de kost niet draagt. Op 7 april 2026 publiceerde de Commissie de eerste prijs voor een CBAM-certificaat: 75,36 euro per ton koolstofdioxide-equivalent. Dat is de eerste keer dat er een gepubliceerd getal staat op de externe kost die deze hele sector probeert weg te nemen.

De schaal is bovendien niet symbolisch. Volledig uitgefaseerd zal het mechanisme meer dan 50% van de uitstoot in de door het emissiehandelssysteem gedekte sectoren omvatten. In december 2025 kwam er een pakket uitvoerings- en gedelegeerde handelingen bij, samen met een wetgevingsvoorstel om het toepassingsgebied uit te breiden en het kader tegen omzeiling te versterken. Chemie en polymeren worden overwogen voor 2027 of 2028.

Voor een bedrijf in deze sector is dat het eerste stuk beleid in jaren dat aan de goede kant van de transactie zit. Een cementproducent die in Europa invoert, krijgt een rekening die stijgt naarmate zijn uitstoot stijgt. Dat is de definitie van een koper die gemaakt wordt in plaats van gehoopt. Wat er ontbreekt, staat in het volgende hoofdstuk.

Bron: IEA, update bij de Global Hydrogen Review, februari 2026, over de verschuiving naar vraaggerichte instrumenten · Verordening (EU) 2023/956 tot instelling van een mechanisme voor koolstofgrenscorrectie · Europese Commissie, directoraat-generaal Belastingen en Douane-unie, Carbon Border Adjustment Mechanism, definitieve regeling vanaf 1 januari 2026 · Europese Commissie, eerste gepubliceerde CBAM-certificaatprijs, 7 april 2026 · International Carbon Action Partnership, EU CBAM enters compliance phase and outlines path ahead, januari 2026

08 Wat er nog niet klopt

Begin bij het instrument waar dit rapport net enthousiast over deed. De grenscorrectie is echt en zij is traag. De financiële verplichting geldt voor invoer vanaf 1 januari 2026, maar de verkoop van certificaten is uitgesteld tot 1 februari 2027 en de eerste aangifte met inlevering van certificaten is pas verschuldigd op 30 september 2027. Er is dus een gepubliceerde prijs van 75,36 euro die op dit moment door niemand betaald is. Het vereenvoudigingspakket van oktober 2025 voegde daarbovenop een vrijstelling toe voor invoer onder 50 ton en verlaagde de kwartaalverplichting van 80% naar 50% van de ingebedde uitstoot. De uitfasering van de gratis rechten loopt tot 2034. Een koper die pas in 2034 volledig betaalt, is een koper die vandaag geen investeringsbeslissing rechtvaardigt.

Het tweede voorbehoud betreft de data over koolstofverwijdering. CDR.fyi telt bekendgemaakte transacties: publieke aankondigingen, meldingen via het eigen portaal en koppelingen met dienstverleners. Transacties die niemand bekendmaakt, staan er niet in. Dat betekent dat de concentratie van 78,5% een concentratie is in de zichtbare markt, en dat de werkelijke verdeling breder kan zijn dan de cijfers tonen. Voor de leveringskloof geldt dat minder, want een geschrapt krediet staat in een register.

Het derde is dat de IEA het eens is met de cijfers en niet met de conclusie, en dat zij daar goede gronden voor heeft. Aankondigingen die sneuvelen zijn normaal in elke kapitaalcyclus, en de vroege fase van een technologie kent afwisselend sterke en trage perioden. Sinds 2020 haalden meer dan tweehonderd productieprojecten een investeringsbeslissing waar er toen een handvol demonstraties stonden. De grootste elektrolyser groeide van 30 megawatt in 2021 naar 500 megawatt in 2025. Wie alleen naar de dalende pijplijn kijkt, mist dat er intussen echt gebouwd wordt.

Het vierde is dat de tegenlezing van de Microsoft-concentratie sterker is dan zij klinkt. Eén koper die 78,5% van een markt draagt, is fragiel, maar hij bewijst ook iets: als er betaald wordt, wordt er geleverd, en 259 leveranciers hebben iets kunnen verkopen dat vijf jaar geleden geen product was. De concentratie is een symptoom van afwezige regelgeving en niet van een gebrekkig product. Wie daaruit besluit dat de techniek niet werkt, leest de data verkeerd.

En het vijfde is de eerlijkste beperking van de hele redenering. De koper bestaat niet is een beschrijving en geen natuurwet. Zij geldt zolang de externe kost niet beprijst is, en beprijzing is een politieke keuze die morgen anders kan uitvallen dan vandaag. Dit rapport kan u zeggen wat de cijfers op 17 juli 2026 laten zien. Het kan u niet zeggen of een parlement in 2028 een quotum invoert, en dat ene besluit is meer waard voor deze sector dan elke kostcurve erin.

Bron: Europese Commissie, CBAM: definitieve periode vanaf 1 januari 2026, eerste inlevering van certificaten op 30 september 2027 · International Carbon Action Partnership, EU adopts simplifications of CBAM rules ahead of the compliance phase starting in 2026 · International Energy Agency, Global Hydrogen Review 2025, Five key questions about hydrogen · CDR.fyi, methodologie van de Durable CDR Demand Structure Snapshot, april 2026

Over Venture Campus

Venture Campus is een Belgisch adviesbureau voor innovatiefinanciering. Het bereidt aanvragen voor innovatiesteun voor, schrijft ze en dient ze samen met de klant in bij de Vlaamse, federale en Europese instrumenten.

Alle sectoren, producten en diensten komen in aanmerking, omdat de beoordelingscriteria sectorneutraal zijn. De klant brengt de technologie, het domein en het plan. Venture Campus brengt het instrument, de criteria en de blik van de beoordelaar, toegepast vóór de indiening. Voor het soort werk dat in dit rapport aan bod komt, is het O&O-instrument van VLAIO doorgaans het relevante: 25 tot 45% steun voor ontwikkelingsprojecten en 25 tot 60% voor onderzoeksprojecten, met een maximum van 3 miljoen euro per project. Die percentages gelden op de datum op de cover.

Op de meeste trajecten geldt no cure, no pay: u betaalt pas wanneer de steun is toegekend. Dat geldt niet voor Strategische Transformatiesteun en het beschrijft de fiscale trajecten niet.

Wie wil weten of een project in aanmerking komt, begint met de gratis analyse of met de subsidiescan van zes vragen op venturecampus.com.

BRONNEN

International Energy Agency, Global Hydrogen Review 2026, hoofdstukken Production en Investment and innovation, juni 2026 · International Energy Agency, Global Hydrogen Review 2025, september 2025 · International Energy Agency, update bij de Global Hydrogen Review, februari 2026 · IEA, Low-emissions hydrogen projects are set to grow strongly despite wave of cancellations and persistent challenges · CDR.fyi, Durable CDR Demand Structure Snapshot, stand 13 april 2026 · CDR.fyi, Q1 2026 marktrapport, mei 2026 · CDR.fyi, Durable CDR Market Update, Carbon Unbound East Coast, 19 mei 2026 · CDR.fyi, Investment Landscape in Carbon Removal 2026, 8 januari 2026 · CDR.fyi en OPIS, Durable CDR Pricing Survey, 7 mei 2026 · Carbon Herald, verslag CDR.fyi Q1 2026-rapport, 20 mei 2026 · Carbon Herald, New Report Highlights Pricing Gap In Durable Carbon Removal Market, 8 mei 2026 · Carbon Herald, CDR In 2025: The Shifts And Strides That Redefined The Sector, 17 december 2025 · Verordening (EU) 2023/956 tot instelling van een mechanisme voor koolstofgrenscorrectie · Europese Commissie, Carbon Border Adjustment Mechanism, definitieve regeling vanaf 1 januari 2026, en eerste certificaatprijs van 7 april 2026 · International Carbon Action Partnership, EU CBAM enters compliance phase, en EU adopts simplifications of CBAM rules

Copyright 2026 Venture Campus BV. Alle rechten voorbehouden. Deze publicatie is algemene informatie over ontwikkelingen in de sector en geen technisch, fiscaal, juridisch of financieel advies. De beschreven technologie, regelgeving en marktsituatie gelden op de datum vermeld op de cover en kunnen wijzigen; raadpleeg steeds de vermelde bronnen en de bevoegde instanties. Vermelding van ondernemingen, producten of technologieën betekent geen aanbeveling. Aan deze publicatie kunnen geen rechten worden ontleend.